

Onderstaande levensbeschrijving komt uit het boek: 'Zonen en dochters met een missie - Een boek over missionarissen uit Boekel en Venhorst', door Jan Meulemeesters c.s. (100 pagina's A4)
Uitgave: 2002, Heemkundekring & Missiecomité Boekel-Venhorst.

Jonge zusters opleiden om onze taak over te nemen

Petronella (Nel) Donkers werd op 16 september 1925 geboren op de Mouthoef in Boekel als dochter van Dorus Donkers (1888-1959) en Mieke Biemans (1894-1974). In haar levensverhaal schrijft ze: "Nadat ik in juni 1944 geslaagd ben voor onderwijzeres, treed ik in bij de Zusters van Liefde in Schijndel. Tot april 1964 geef ik les aan de verschillende scholen van onze congregatie, praktisch altijd in de eerste klas van de lagere school.

Zuster Agatha Maria

Dit werk in de eerste klas ligt me, ik doe het heel graag. In 1964 vraagt het hoofdbestuur mij om naar Noord-Sumatra te gaan voor de opleiding van jonge zusters in het noviciaat. Met enige huiver heb ik toen ja gezegd. In november vertrek ik, nadat ik enkele maanden in het Vughtse talenpracticum Indonesisch heb geleerd. We reizen via Singapore naar Jakarta, omdat het vliegveld van Medan dan nog alleen geschikt is voor kleinere binnenlandse vliegtuigen. We blijven daar een paar dagen zodat ik kennis kan maken met deze grote stad, met zijn prachtige gebouwen maar zeer armoedige krotten ernaast. Dan gaan we met de Garuda naar Medan, de

hoofdstad van Noord-Sumatra. Onze zusters, die van Pematang Siantar zijn gekomen, heten ons hartelijk welkom, evenzo de paters Capucijnen en de zusters van de andere congregaties. De zusters van Dongen werken in het onderwijs. De zusters van Breda hebben daar een groot ziekenhuis gebouwd, al voor de oorlog. Daags daarna vertrekken we met een Landrover naar Pematang Siantar, waar ons centrale klooster staat en waar de opleiding van jonge religieuzen gevestigd is. Vanaf 1954 zijn er al verscheidene Batakse meisjes naar Siantar gekomen met de vraag of ze ook zuster kunnen worden. Volgens de Batakse adat (gewoonterecht) moet een meisje trouwen. Bij haar geboorte wordt al beslist wie haar aanstaande man zal zijn. Desondanks krijgen de meeste meisjes toch toestemming naar het klooster te gaan. De meisjes uit de verschillende kampongs, die zuster willen worden en daarom intern zijn, worden juvenisten genoemd. Zij helpen in het huishouden en gaan naar de

huishoudschool of smp (mulo) en krijgen wat extra les om het leven van de zusters beter te leren kennen.

'Bumah Laurentius' is werkelijk een huis vol mensen. In het hoofdgebouw wonen de zusters, in een nieuwe vleugel de juvenisten, postulanten en novicen met elk een eigen leidster. Als juvenisten geschikt bevonden zijn om in te treden, krijgen ze ieder een eigen woon- en studiekamer. In het noviciaat krijgen ze een kloosterkleed met sluier. Ik ontmoet daar een Boekelse zuster, Antonine van de Wetering, die daar al sinds 1946 is en de zorg heeft over de postulanten. Omdat de novicemeesteres naar Nederland moet voor een kapittel, moet ik haar taak overnemen, hoewel ik de taal nog maar summier ken. De novicen, nog jonge vrolijke meisjes, helpen me uitstekend. We gaan iedere dag naar de parochiekerk. Bovendien gaan de novicen, samen met een geproteste zuster, zieken bezoeken in de wijken en in het openbare ziekenhuis en 's avonds naar een gebeds-

Zuster Agatha Maria bij de polikliniek

bijeenkomst bij mensen thuis. In het tweede novicejaar lopen zij stage in enkele eenvoudige kloosters van ons om samen met de zusters daar kampongs te bezoeken en te helpen bij de verzorging van zieke mensen en andere pastorale en sociale activiteiten. Intussen wordt een jonge zuster, Plasidia Pardede, opgeleid om mijn taak over te nemen. In 1972 is het zo ver en ik ga naar ons klooster in Lubuk Pakam als leidster. We hebben daar een lagere school en smp (mulo) en een flinke kraamkliniek. In huis is de polikliniek ondergebracht, waar ik in de apotheek ook wat meehelp. Twee jaren werk ik daar en dan wordt mijn taak als huis-

overste door een Batakse zuster overgenomen. Bij het eerste regionale Batakse kapittel worden drie Batakse zusters gekozen, naast twee Hollandse. Drie jaar later wordt Plasidia regionaal overste en ik bezoek samen met haar, zusters in de verschillende kampongs. De laatste tien jaar van mijn verblijf in Indonesië is naast een tijd van opbouw ook een tijd van afscheid. In 1982 ga ik terug naar Nederland. De Batakse regio is dan uitgegroeid tot ruim honderd zusters. Enkele jaren later wordt het een zelfstandige congregatie, KYM genaamd en deze wordt ook door Rome goedgekeurd. Samen met zuster Petra Brands heb

ik deze gebeurtenis in Siantar mee mogen vieren. Het was een uitbundig feest, eerst in de kerk met veel zang en dans (de Batakse dans leent zich heel goed voor een liturgische dans). Het was voor mij een blijvende herinnering aan mijn verblijf in Indonesië."

Zr. Agatha verblijft nu in het moederhuis van de Zusters van Liefde in Schijndel. Ze heeft daar verschillende, vooral liturgische taken. Zij is hulp-kosteres, acoliet en voorgangster bij gebedsdiensten en H. Missen.

Op 8 juni 2025 is in Boekel een monument onthuld voor de Boekelse missionarissen. Tijdens de voorbereidingen voor het realiseren van dit monument is geprobeerd de levensverhalen van deze missionarissen zoveel mogelijk (verder) vast te leggen.

Hieronder een aanvulling op bovenstaande levensbeschrijving, geschreven door Jan & Riky Meulemeesters, in mei 2025.

Zuster Agatha Maria Donkers overleed in het St.-Jozefklooster in Schijndel op 15 augustus 2018, op 92-jarige leeftijd.